

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2019 și decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, declarat de avocata Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului

*Mișcoi Rustam, născut la
XXXXX în XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX,
XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:*

*1). sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din
23.11.2010 în baza art. 187 alin. (2), 90 Cod penal la 3 ani
închisoare, cu suspendarea condiționată a executării
pedepsei pe o perioadă de probă de 2 ani;*

*2). sentința Judecătoriei Orhei din 18.01.2011 în baza
art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), 90 Cod penal la 2 ani
închisoare, cu suspendarea condiționată a executării
pedepsei pe o perioadă de probă 1 an;*

*3). sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din
16.02.2012 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f), 84 Cod
penal, la 3 ani și 6 luni închisoare;*

*4). sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din
03.03.2015 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal,
la 4 ani închisoare.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 08.04.2019 - 27.11.2019,
instanța de apel: 01.08.2020 - 27.10.2020,
instanța de recurs: 24.12.2020 - 24.02.2021.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Mișcoi Rustam a fost condamnat în baza art.192 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, art. 186

alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la data reținerii, cu includerea perioadei arestării preventive de la 01.04.2019 până la 02.04.2019 și de la 22.08.2019 până la 19.09.2019.

2. Instanța de fond a constatat că, la 19.01.2019, în jurul orei 15³⁰, inculpatul Mișcoi R. acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în incinta magazinului „Orange” amplasat în pasajul subteran de la intersecția str. XXXXX cu bd. XXXXX, mun. Chișinău, unde din geanta ținută în mână de Carșeva N., a sustras pe ascuns telefonul mobil de marca/model „LG G3 S” IMEI XXXXX în care se afla cartela SIM 0(67)XXXXX cu valoarea totală de 6.000 lei împreună cu husa telefonului cu valoarea de 250 lei, bunuri pe care le-a însușit, prin ce a cauzat ultimei un prejudiciu material în sumă totală de 6.250 lei, care pentru victimă constituie o daună considerabilă.

Acțiunile lui au fost calificate în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, ca pungășie, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din genți prezente la persoană.

Tot el, la 22.01.2019, în jurul orei 23³⁴, împreună și de comun acord cu minorul XXXXX, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber, au pătruns în interiorul blocului locativ, amplasat pe str. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, de unde pe ascuns, din parter, au sustras un cărucior pentru copii în valoare de 7.000 lei, după care cu bunul sustras au părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Doscalo V. un prejudiciu material considerabil în sumă de 7.000 lei.

Acțiunile lui au fost calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, în intervalul de timp de la 22.01.2019, ora 11⁰⁰ până la 23.01.2019, ora 02³⁰, împreună și de comun acord cu minorul XXXXX, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea lacătului, au pătruns în casa de locuit a lui Serebreannicov V., amplasată în mun. Chișinău, com. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, de unde pe ascuns, au sustras un calculator în valoare de 8.000 lei, un sistem de supraveghere video, în valoare de 600 dolari SUA, 3 care conform ratei de schimb a BNM din 23.01.2019, constituia 10.272 lei, un fereastră „Metabo” în valoare de 2.000 lei, un burghiu electric în valoare de 4.500 lei, un burghiu electric „Makita” la prețul de 1.500 lei, o șurubelniță electrică în valoare de 4.000 lei și un aparat de sudat în valoare de 3.000 lei, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Serebreannicov V. un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 33.272 lei.

Acțiunile lui au fost calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, în perioada de timp de la 25.01.2019 până la 28.01.2019, având scopul însușirii bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în oficiul nr. 2 al A.O „Concordia Proiect Social”, situat în mun. Chișinău, str. XXXXX, XXXXX, și, profitând de faptul că nu este văzut de nimeni, pe ascuns a sustras un laptop de model

„Lenovo Idea Pard G650” de culoare neagră la prețul de 5.410 lei, un laptop de model „Acer 15,6 Aspire” de culoare neagră la prețul de 8.533 lei, după care, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 13.943 lei.

Acțiunile lui au fost calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, la individualizarea pedepsei, instanța a statuat că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, circumstanță agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Deci, inculpatul a comis infracțiunile incriminate aflându-se în stare de recidivă, conform art. 34 alin. (1) Cod penal.

Ori, acesta fiind condamnat prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03.03.2015 pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate grave și fiind eliberat din detenție la data de 26.10.2018, a comis mai multe infracțiuni intenționate.

Respectiv, având antecedente penale pentru o infracțiune intenționată, a săvârșit cu intenție mai multe infracțiuni, fapt ce se califică drept recidivă simplă.

În conformitate cu art. 364¹ alin.(8) din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Sanțiunea art. 192 alin. (1) Cod penal, prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani, iar sanțiunea de la art. 186 alin. (2) Cod penal, prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Astfel, luând în considerare gravitatea faptelor comise de inculpat, personalitatea acestuia, modul lui de viață, prezența circumstanței agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară și de prezența stării de recidivă, ținând cont de faptul că inculpatul se căiește sincer de faptele comise, apreciind comportamentul acestuia după săvârșirea infracțiunii și în ședința de judecată, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța a considerat că în privința inculpatului este echitabil stabilirea următoarelor pedepse:

a) pentru infracțiunea prevăzută de art. 192 alin. (1) Cod penal (cauza penală nr.2019010129), o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an;

b) pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal (cauza penală nr.2019420360), o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

c) pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (cauza penală nr.2019420359), o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

d) pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal (cauza penală nr.2019030155), o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, urmând a-i stabili pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare.

Ori, analizând comportamentul inculpatului pe parcursul examinării cauzei, ținând cont de faptul că, acesta a fost anterior condamnat, având antecedente penale, a doar prin izolarea de societate se va asigura corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

3. Avocata Bolocan Ludmila a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu reducerea termenului la 3 ani închisoare, cu dispunerea executării ei parțiale în temeiul art. 90¹ alin. (3) Cod penal

Apelanta a invocat că, instanța a putut aplica prevederile art. 90¹ Cod penal, fiindcă inculpatul se afla în prezența recidivei simple și nu există impedimentele prevăzute de art. 90 alin. (4) Cod penal, fiind nevoit să comită infracțiunile care îi se impută, făcând parte dintr-o familie vulnerabilă, iar pentru a-i hrăni pe frații mai mici care au rămas fără supravegherea părinților, a recurs la însușirea bunurilor străine pe ascuns, după care le vindea la preturi mici, iar banii primiți îi foloseam la procurarea produselor alimentare. Conduita inculpatului înainte și după săvârșirea faptelor a condus la descoperirea rapidă a infracțiunilor.

Inculpatul a conștientizat fapta comisă, a manifestat căință sinceră, dorește să se corecteze.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelantul a invocat că, soția este însărcinată și a rămas cu trei copii minor la întreținere.

4. Potrivi deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76-77 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, și a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvârșite, deoarece a ținut cont de gravitatea acestora, care fac parte din categoria infracțiunilor ușoare și mai puțin grave, de recunoașterea vinovăției în cele comise, că circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost stabilite, drept circumstanță agravantă în conformitate cu art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal fiind reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Totodată, instanța de fond just a reținut că inculpatul a comis infracțiunile incriminate aflându-se în stare de recidivă, conform art. 34 alin. (1) Cod penal.

Ori, acesta fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 martie 2015 pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate grave și fiind eliberat din detenție la data de 26 octombrie 2018, a comis mai multe infracțiuni intenționate.

Respectiv, având antecedente penale pentru o infracțiune intenționată, a săvârșit cu intenție mai multe infracțiuni, fapt ce se califică drept recidivă simplă.

Astfel, luând în considerare gravitatea faptelor comise de inculpat, personalitatea acestuia, modul de viață al acestuia, prezența circumstanței agravante de săvârșire a infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară și de prezența stării de recidivă, ținând cont de faptul că inculpatul se căiește

sincer de faptele comise, apreciind comportamentul acestuia după săvârșirea infracțiunii și în ședința de judecată, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală, instanța de fond corect a concluzionat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar prin privarea de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, apreciind pedepsele aplicate ca fiind echitabile și proporționale faptei comise de către inculpat.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța de fond corect a concluzionat de a-i stabili o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

La caz, instanța de fond just a considerat că doar prin izolarea inculpatului de societate se va asigura corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În acest context, suspendarea condiționată a executării pedepsei, este neproporțională consecințelor faptelor comise și urmărilor produse, circumstanțe care duc la imposibilitatea stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, care este prea blândă și nu va fi suficientă pentru corectarea inculpatului și nici pentru prevenirea de noi infracțiuni.

În astfel de circumstanțe, instanța de fond motivat a stabilit de rând cu vinovăția inculpatului, cât și categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

Aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, stările de fapt, dar și circumstanțele în care au fost comise infracțiunile incriminate inculpatului, pun în vizorul instanței incorectitudinea aplicării unei pedepse non privative de libertate deoarece, inculpatul a comis cu intenție un șir de infracțiuni care fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat.

În cele din urmă, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei aplicate.

5. Avocata Lozovscaia Tatiana a declarat recurs ordinar, solicitând: *„rejudicarea cauzei în partea stabilirii pedepsei prin care s-a recunoscut vinovat inculpatul Mișcoi Rustam cu stabilirea unei alte categorii de pedeapsă neprivativă de libertate”*.

Recurenta a invocat că, recunoașterea vinovăției, solicitarea examinării cauzei penale în procedură simplificată este o circumstanță atenuantă.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanelor condamnate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de

fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont că de prevederile art. 34, 61, 75, 84 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au conchis că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, dar comis mai multe infracțiuni și în stare de recidivă, suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal ar fi o pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, cu persoana lui, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță,

conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4., 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Lozovscaia Tatiana, împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău din 27 noiembrie 2019 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, în privința inculpatului Mișcoi Rustam, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 19 martie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun